

פרק טז

וְשָׂרִי אֵשֶׁת אַבְרָם לֹא יִלְדָה לוֹ
וְלֵה שִׁפְחָה מִצְרִית וְשִׁמָּה הֵגָר:

וַתֹּאמֶר שָׂרִי אֶל-אַבְרָם
הִנֵּה-נָא עֲצָרְנִי יְהוּה מְלֹדֶת
בְּאֵ-נָא אֶל-שִׁפְחָתִי אוּלַי אֲבִנָּה מִמֶּנָּה
וַיִּשְׁמַע אַבְרָם לְקוֹל שָׂרִי:

וַתִּקַּח שָׂרִי אֵשֶׁת-אַבְרָם אֶת-הֵגָר הַמִּצְרִית שִׁפְחָתָהּ
מִקֵּץ עֶשְׂרִי שָׁנִים לְשֶׁבֶת אַבְרָם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְאַבְרָם אִשָּׁה לוֹ לְאִשָּׁה:

וַיֵּבֵא אֶל־הַגֵּר

וַתְּהַר

וַתֵּרָא כִּי הָרְתָהּ

וַתִּקַּל גְּבֻרָתָהּ בְּעֵינֶיהָ:

וַתֹּאמֶר שָׂרִי אֶל־אַבְרָם

חֲמִסֵּי עָלַיְךָ

אֲנֹכִי נֹתַתִּי שְׂפָחַתִּי בְּחִיקְךָ

וַתֵּרָא כִּי הָרְתָהּ וְאֶקַּל בְּעֵינֶיהָ

יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ:

וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל־שָׂרִי

הִנֵּה שְׂפָחַתְךָ בְּיָדִי

עֲשִׂי־לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ

וַתַּעַנֶּה שָׂרִי

וַתְּבָרַח מִפְּנֵיהָ:

וַיִּמְצְאֶהָ מֶלֶאךָ יְהוָה עַל-עֵין הַמַּיִם בַּמִּדְבָּר
 עַל-הָעֵין בְּדֶרֶךְ שׁוּר:

וַיֹּאמֶר

הֲגַר שְׁפַחַת שְׂרַי

אֵי-מִזָּה בָּאת

וְאָנָּה תִּלְכִּי

וַתֹּאמֶר

מִפְּנֵי שְׂרַי גְּבֵרְתִּי אֲנֹכִי בְּרַחַת:

וַיֹּאמֶר לָהּ מֶלֶאךָ יְהוָה

שׁוּבִי אֶל-גְּבֵרְתְּךָ

וְהִתְעַנִּי תַּחַת יְדֶיךָ:

וַיֹּאמֶר לָהּ מֵלֶאֱדָן יְהוָה
הַרְבֵּה אֲרֵבָה אֶת־זַרְעֲךָ
וְלֹא יִסְפָּר מֵרֵב:

וַיֹּאמֶר לָהּ מֵלֶאֱדָן יְהוָה
הֲנֵנִי הָרָה וְיִלְדֶּת בֵּן
וְקִרְאת שְׁמוֹ יִשְׁמַעֵאל
כִּי־שָׁמַע יְהוָה אֶל־עֲנִיָּךְ:

וְהוּא יְהִי פֶּרָא אָדָם
יָדוּ בְּכָל וַיֵּד כָּל בּוֹ
וְעַל־פְּנֵי כָל־אָחִיו יִשְׁכֵּן:

וַתִּקְרָא שֵׁם־יְהוָה הַדֹּבֵר אֵלֶיהָ

אֶתְהָ אֵל רַאֲי

כִּי אָמְרָה

הַגֵּם הַלֵּם רַאֲיִתִּי אַחֲרַי רַאֲי:

עַל־כֵּן קָרָא לַבְּאֵר בְּאֵר לַחַי רַאֲי

הֵנָּה בֵּין־קַדְשׁ וּבֵין בְּרֵד:

וַתֵּלֶד הַגֵּר לְאַבְרָם בֶּן־

וַיִּקְרָא אַבְרָם שֵׁם־בְּנוֹ

אֲשֶׁר־יָלְדָה הַגֵּר

יִשְׁמַעֵאל:

וְאַבְרָם בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים

בְּיַד־הַגֵּר אֶת־יִשְׁמַעֵאל לְאַבְרָם: ס